

Mržnja

Brišu se godine što bile su san
neke davne priče i gardovi
izlaze iz prošlosti, prolaze ljudi
i jutra davna mamurna

Davno je prošla devedeseta
i niko se nikog više ne seća
ljudi bez srca šetaju gradom
i mrze se pogledima

Samo bol, bes i mržnja
gutaju čitav grad
Samo bol, bes i mržnja
gde sam to sad

Kroz život moj sad prolaziš
i uvek posle ostajem sam
ako te sretnem pogledom samo
ko stranac prodjem, nestanem

Sve što je bilo sada bleđi
a neko drugi sada je ja
i niko se nikog ne seća
samo mržnja, zaborav

Samo bol, bes i mržnja
gutaju čitav grad
Samo bol, bes i mržnja
gde sam to sad